

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 602/2538

คำสั่งคำร้องที่ 602/2538นางผูก เจียมชุมพล โจทก์ กระบวนการคลัง กับพวกจำเลย นางผูก เจียมชุมพล ฯ โจทก์ ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า โจทก์ฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้รับรองว่า มีเหตุอันควรฎีกาปัญหาข้อเท็จจริง ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่นั่งพิจารณาคดีสั่งว่า พิเคราะห์แล้วยังไม่มีเหตุสมควรที่จะฎีกา ให้ยกคำร้อง และสั่งฎีกาว่า คดีนี้ราคาทรัพย์สินที่พิพาทกันมีราคาไม่ถึงสองแสนบาท ฎีกาของโจทก์เป็นการโต้แย้งดุลพินิจของศาลในการรับฟังพยานหลักฐาน จึงเป็นฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 ไม่รับฎีกาโจทก์ คืบค่าขึ้นศาลทั้งหมด โจทก์เห็นว่า ฎีกาโจทก์มีเหตุสมควรที่จะรับรองให้ฎีกา และผู้พิพากษาศาลชั้นต้นสั่งยกคำร้องโดยไม่ได้ยกเหตุผลว่า ไม่สมควรอย่างไรและชอบที่จะส่งคำร้องไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อ พิจารณารับรอง และฎีกาที่ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ โดยข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า นางสาวม่วยไมใช่เจ้าของที่ดินพิพาท การได้มาซึ่งที่ดินของจำเลยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โจทก์เป็นเจ้าของที่แท้จริงสามารถติดตามเอาคืนได้นั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมาย โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาโจทก์ไว้พิจารณาต่อไป

หมายเหตุ ทนายจำเลยทั้งสามได้รับสำเนาคำร้องแล้ว(อันดับ 272,273) ระหว่างพิจารณา โจทก์ถึงแก่กรรม นางกิมเลียงแซ่เจียทายาทโจทก์ ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทน ศาลชั้นต้นอนุญาต

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้เพิกถอนแบบ ส.ค. 1 เลขที่ 3 เนื้อที่ 16 ไร่ แบบ ส.ค. 1 เลขที่ 4 เนื้อที่ 12 ไร่ และเอกสารแบบหมายเลข 3 สารบบเล่ม 3 ก. หน้า 25 เนื้อที่ 16 ไร่และแบบหมายเลข 3 สารบบเล่ม 3 ก. หน้า 24 เนื้อที่ 12 ไร่ซึ่งที่ดินพิพาททั้งสองแปลง ตั้งอยู่ที่ตำบลบางเก่า อำเภอยะรัง จังหวัดเพชรบุรี และขอให้ห้ามจำเลยทั้งสามเข้าเกี่ยวข้องในที่ดินทั้งสองแปลง กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ ค่าเสียหายและค่าขาดประโยชน์ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้รับรองฎีกาปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นที่นั่งพิจารณาคดีมีคำสั่งไม่รับรองและไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 265,263) โจทก์จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 270)คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ที่ศาลชั้นต้นสั่งยกคำร้องขอให้รับฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริงของโจทก์โดยเห็นว่ายังไม่มีเหตุสมควรที่จะฎีกานั้น เป็นการสั่งโดยชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่งแล้ว ไม่จำเป็นต้องยกเหตุผลว่า ไม่สมควรอย่างไรทั้งศาลชั้นต้นไม่มีหน้าที่จะต้องส่งคำร้อง ดังกล่าวไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 3 เพื่อพิจารณารับรองเพราะโจทก์ มิได้ขอเช่นนั้น ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ โดยข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า นางสาวม่วยไมใช่เจ้าของที่ดินพิพาท การได้มาซึ่งที่ดินของจำเลยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โจทก์เป็นเจ้าของที่แท้จริง สามารถติดตามเอาคืนได้เป็นปัญหา ข้อกฎหมายนั้น เป็นฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน ของศาลอุทธรณ์ภาค 3 ที่เชื่อว่าโจทก์ไม่มีสิทธิครอบครอง ที่ดินพิพาททั้งสองแปลงและไม่มีอำนาจฟ้อง อันเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของ

โจทก์นั้น ชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ระพีพร บรรจงศิลป์ · อำนวย สุขพรหม · ปรีชา นาคพันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/602/2538>